

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 414/2021
11.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгана Аћимовића, председника већа, Мирољуба Томића, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Михаила Зечевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 117/19 од 29.10.2020. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 18/21 од 23.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 11.05.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашкој К 117/19 од 29.10.2020. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 18/21 од 23.02.2021. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у преосталом делу, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој К 117/19 од 29.10.2020. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци, која ће се неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и истовремено је осуђен на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, те је одређено да ће суд, уколико окривљени у наведеном року не плати новчану казну, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Истом пресудом окривљени је обавезан да на име паушала у корист буџетских средстава Основног суда у Рашкој плати износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка у корист буџетских средстава Основног јавног тужилаштва Рашка износ од 41.487,97 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. На основу члана 85. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности забрана вршења позива, делатности и дужности везаних за располагање, коришћење и управљање туђом имовином у трајању од једне године од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 18/21 од 23.02.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Михаило Зечевић, због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП те је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да су нижестепени судови погрешно закључили да је окривљени поступио противно члану 61. став 1. тачка 4. Закона о порезу на доходак грађана, који предвиђа да се приходом од капитала сматра узимање из имовине и коришћење услуга привредног друштва, од стране власника друштва за њихове приватне потребе и личну потрошњу, јер окривљени није узео ништа из имовине предузећа, тако да његова пореска обавеза по наведеној законској одредби није ни настала, а тим пре што новчана средства у износу наведеном у изреци првостепене пресуде нису ни подигнута, па следствено изнетом, како нема пореске обавезе, то нема ни елемената кривичног дела пореска утаја, јер нема шта да се утаји. Поред наведеног, бранилац у захтеву наводи и то да нижестепени судови сматрају да је кажњива сама намера код учиниоца да избегне плаћање пореза и доприноса, што, према ставу браниоца није тачно, те да у конкретном случају не постоји ни покушај предметног кривичног дела, јер нема радње извршења кривичног дела пореска утаја, већ би се радило о припремним радњама које нису кажњиве.

Изнете наводе захтева којима бранилац у суштини указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, иако формално истиче повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, изложене наводе захтева бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а Виши суд у Краљеву, као другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани о чему је на страни 2, у деветом ставу и на страни 3, у ставу 1-5 образложења своје пресуде Кж1 18/21 од 23.02.2021. године, дао јасне и довољне разлоге, које као правилне прихвата и овај суд и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Према наводима захтева, побијане правноснажне пресуде не садрже јасне разлоге о одлучним чињеницама, а посебно у погледу постојања законских елемената кривичног дела пореска утаја, што представља повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа - судија
Драган Аћимовић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**